

Kad je novinar postavio pitanje, zašto ljudi slabo posjećuju Misu u crkvama, a inače rado idu na velike skupove, kao što su Olimp. igre, službena putovanja drž. šefova, različita primanja i dočeci, književnica je odgovorila, kako biti na Misi ne znači biti samo promatrač kao na drugim masovnim skupovima.

Međutim, ipak je krivo govoriti, da se ne ide na Misu. Koji su kršćani poučeni o Misi, oni masovno idu u crkvu. Kojima je srce potpuno zagrijano vjerom. Kad se vjernici pouče o Misi i novim obredima, oni će rado ići na Misu. Sigurno je, da ima mnogo svećenika i svjetovnjaka punih plemenitosti, razboritosti, inteligencije, žara i sposobnosti, koji će nas poučiti o svetoj Misi. Ako bude vjere u srcima, onda ne će biti problema Mise! Saborske reforme očistile su teren. Neka se svaki od nas sjeti riječi, kojima nas pozivlje svećenik: »Molite braćo, da moja i vaša Žrtva bude ugodna Bogu Ocu svemogućemu«. U tome je odgovor na sva pitanja!

Tako završava svoje misli književnica Chauffin. — Izgleda da bi bilo od velike koristi, kad bi se knjiga o Misi književnice Chauffin pojavila na hrvatskom jeziku!

S. Bošnjak

ČOVJEK POGRIJEŠI, ANDEO SE POPRAVI

»Glas koncila« u br. 7. od 5. IV 1970. objavio je članak »Nove smjernice u sjemenišnom odgoju«. Po mome shvaćanju tu se je podkrala jedna neispravnost. Da se to popravi, upozorio sam uredništvo GK odmah nakon objavljenja toga članka. Ali taj moj ispravak još do danas nije uvršten u »Glas koncila«.

Kada već »Glas koncila« neće sam da prizna svoj propust, evo u »Službi Božjoj« donosim taj ispravak da javnost vidi o čemu se radi i da se vidi, da li je takav postupak sa strane »Glasa koncila« uzoran i pohvalan!

Evo poslanoga teksta:

NEISPRAVNA VIJEST

objavljena je u GK br. 7. od 5. IV 1970. u članku »Nove smjernice o sjemenišnom odgoju«.

Tu je napisano: »U svakoj biskupiji sjemenište će biti samo jedno, dijecezansko: ono će biti središnjica za formaciju svih svećeničkih zvanja i svjetovnih i redovnih. Tom

zakonskom odredbom dokida se mogućnost »konkurencije« između dijeceze i redovničkih kuća«.

Na prvi mah ovo bi se imalo razumjeti ovako: U svakoj biskupiji bit će samo jedno sjemenište, gdje bi se zajedno poučavali i dijecezanski i redovnički klerici.

Pisac ne citira koji je to broj iz »Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis« iz L'Osservatore romano, broj 16—17. ožujka 1970. U ovom broju nema latinskog teksta koji nije još (do danas 6. IV) objavljen. Spomenuti broj L'Osservatore donosi samo talijanski tekst, i to: »in riasunto« u 101 točki.

Tražio sam u kojoj točki se nalazi gornji izraz GK, ali ga nisam našao. Našao sam pod br. 21 ovaj odlomak: »L'unità del sacerdozio cattolico richiede che anche i Religiosi si adattino »congrua congruis referendo« alle Rationes delle varie nazioni.«

Ukoliko poznam nešto talijanski jezik, ovo bi se na hrvatski prevelo: »Jedinstvo katoličkoga svećeništva traži da se i Redovnici upriliče — ukoliko se to može zgodno jedno s drugim složiti — sa programima različitih naroda.«

Ovdje, dakle, nije govor o samoj jednoj i to dijecezanskoj školi u svakoj biskupiji nego o upriličenju redovničkih škola sa programom drugih bogoslovija.

Po riječima u »Note preliminari« Rationes bi imale značiti naučni plan i odgojni program školovanja, i broj 99. kaže: »Za pastoralna vježbanja treba iskoristiti ljetne praznike i za koje je potrebno sastaviti program.« Ovdje se, dakle, program uzimlje u istome smislu kao i Rationes.

Kako izgleda, ovdje je govor o naučnom i odgojnom programu, koji bi imao biti isti u cijelome djelokrugu biskupskih konferencija; i tome programu imali bi se upriličiti redovnici uz neke razlike koje sa sobom nosi sam redovnički stalež.

Tko dobro razlikuje, dobro poučava.

S poštovanjem

Fra Karlo Nola

Makarska, 6. IV 1970.